

PIRÒFIL:

El que em dieu és una veritat constant. He après de Geber que només els esperits, és a dir *les substàncies volàtils són capaces de penetrar els cossos, d'unir-se a ells, de canviar-los, de tenyir-los i de perfeccionar-los quan aquests esperits han sigut despulats de les seves parts grolleres i de la seva part adustiva*. Heu-me plenament satisfet sobre aquest punt, però com veig que la pedra té un extremat menyspreu per l'or i que es glorifica *de contenir dins seu un or infinitament més preciós*, feu-me la gràcia de dir-me quantes menes d'or els Filòsofs reconeixen.

EUDOXI:

Per a que no pugueu desitjar res més pel que fa a la teoria i a la pràctica de la nostra Filosofia, us vull ensenyar que segons els Filòsofs hi ha tres menes d'or.

El primer és un or astral, el centre del qual és dins del sol, qui, mitjançant els raigs, el comunica, al mateix temps que la seva llum, a tots els astres que li són inferiors. És una substància ígnia i una contínua emanació de corpuscles solars que, pel moviment del sol i dels astres que estan en un perpetu flux i reflux, omplen tot l'univers. Tot n'està penetrat en l'estesa dels cels, sobre la terra, i dins les seves entranyes. Respiram contínuament aquest or astral, aquestes partícules solars penetren els nostres cossos i s'exhalen sense parar.

El segon és un or elemental, és a dir que és la més pura i la més fixa porció dels elements i de totes les substàncies compostes, de manera que tots els éssers sublunars dels tres gèneres, contenen en el seu centre un preciós gra d'aquest or elemental.

El tercer or, és el bell metall, l'esclat i la perfecció inalterable del qual li donen un preu que fa que tots els homes el mirin com el sobirà remei de tots els seus mals i de totes les necessitats de la vida i com l'únic fonament de la independència, de la grandesa i del poder humà. Per això, no és menys objecte de cobdícia dels grans prínceps que desig de tots els pobles de la terra.

Després d'això no trobareu cap dificultat a concloure que l'or metàl·lic no és el dels Filòsofs. No és sense fonament que, en la disputa de la que es tracta aquí, la pedra li retregui que no és com pensa ser, sinó que és ella qui amaga en el seu si el veritable or dels Savis, és a dir les dues primeres menes d'or, de les que acabo de parlar. Heu de saber que la pedra, en ser la porció més pura dels Elements metàl·lics, després de la separació i purificació que el savi n'ha fet, s'entén que és l'or de la segona espècie. Però quan aquest or, perfectament calcinat i exaltat fins a la netedat i la blancor de la neu, ha adquirit, mitjançant el magisteri, una simpatia natural amb l'or astral, del qual ha esdevingut el veritable imant, atrau i concentra en ell mateix una tan gran quantitat d'or astral i de partícules solars, que rep de la contínua emanació que sorgeix del centre del sol i de la lluna, que està en disposició propera d'ésser l'or viu dels Filòsofs, infinitament més noble i més preciós que l'or metàl·lic, el qual és un cos sense ànima, que només podria ser vivificat pel nostre or viu i mitjançant el nostre magisteri.

PIRÒFIL:

Quants núvols heu dissipat en el meu esperit i quants misteris Filosòfics em desplegueu al mateix temps, amb les admirables coses que m'acabeu de dir! Mai us ho podré agrair com és degut. Us confesso que després d'això, ja no em sorprèn que la pedra pretengui la primacia per sobre de l'or i que menyspreï el seu esclat i el seu mèrit imaginari, ja que la menor part del que ella dóna als Filòsofs, val més que tot l'or del món.